

Til lovforslag nr. L 188. Betænkning afgivet af Landbrugs- og Fiskeriudvalget den 21. april 1993

Betænkning

over

Forslag til lov om journal over brug af plantebeskyttelsesmidler og eftersyn af udstyr til udbringning af plantebeskyttelsesmidler i jordbruget

Udvalget har behandlet lovforslaget i en række møder og har herunder stillet spørgsmål til landbrugsministeren, som denne har besvaret skriftligt. To af udvalgets spørgsmål og ministerens svar herpå er optrykt som bilag til betænkningen.

Endvidere har udvalget modtaget en skriftlig og en mundtlig henvendelse fra Dansk Erhvervsgartnerforening.

Herefter indstiller et *flertal* (udvalget med undtagelse af Fremskridtspartiets medlem) lovforslaget til *vedtagelse uændret*.

Et *mindretal* (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling.

Mindretallet anfører, at de plantebeskyttelsesmidler, som i dag findes på det danske marked, for det første er afprøvet på alle tænkelige måder, og for det andet er disse plantebeskyttelsesmidler også godkendt af myndighederne til brug på markerne. Dette fremgår også af ministerens svar på spørgsmål 3. Her tænkes naturligvis ikke på ulovlige midler, men det vil da også være absurd at tro, at disse midler vil blive ført ind i sprøjtejournalen.

Foruden de plantebeskyttelsesmidler, som er godkendt til brug på det danske marked i dag, findes der bl.a. i EF og vore nordiske nabolande plantebeskyttelsesmidler, som har svært ved at opnå godkendelse i Danmark. Det viser lidt om, hvor restriktivt indførelse af nye typer plantebeskyttelsesmidler på det danske

marked administreres. Dette bekræftes også af ministerens svar på spørgsmål 4.

Ingen landmand har et overforbrug af plantebeskyttelsesmidler, idet alene prisen for plantebeskyttelsesmidler og økonomien i landbruget medfører, at det er et af de områder, der må spares mest muligt på.

Endelig er det mindretallets opfattelse, at alle landmænd, der bruger plantebeskyttelsesmidler, rådfører sig med fagkyndige som f.eks. landbrugets egne konsulenter og konsulenter inden for foderstofbranchen. Disse anviser naturligvis kun godkendte plantebeskyttelsesmidler.

I bemærkningerne til lovforslaget står, at det er landbrugsbedrifter over en vis størrelse, f.eks. 10 ha, der omfattes af lovforslaget. Mindretallet mener, at det er godt at smålandbrug ikke bliver pålagt at føre sprøjtejournal. Men i forlængelse af denne bestemmelse har mindretallet gennem udvalget stillet spørgsmål til ministeren om, hvorvidt det kunne være en idé, at landmænd ved indsendelse af en erklæring om, at man på ejendommen ikke benytter plantebeskyttelsesmidler, kunne slippe for at udfylde sprøjtejournal. Ministeren finder det dog enklest, hvis jordbrugeren i alle tilfælde fører sprøjtejournal. Spørgsmålene og ministerens besvarelse heraf (spørgsmål 7 og 8) er optrykt som bilag til betænkningen.

Når det pålægges landmændene at føre sprøjtejournal og give myndighederne adgang til at kontrollere en sådan sprøjtejournal, må

der også være nogle grænseværdier for plantebeskyttelsesmidler at overholde. Mindretallet håber ikke, at dette tilsyn i forbindelse med adgangen til sprøjtejournalen vil medføre, at myndighederne vil udøve en særlig nidkær kontrol af disse, men mere lægge vægt på en effektiv rådgivning vedrørende brug af plantebeskyttelsesmidler.

For mindretallet er der en problemstilling i, at Folketinget pålægger et erhverv at udføre et stykke gratis arbejde. I dette tilfælde at føre sprøjtejournal uden på nogen måde at kompensere landmanden for de timer, som han bruger på under bødeansvar at føre en korrekt sprøjtejournal.

Mindretallet har derfor bedt ministeren overveje, hvordan der kan gives kompensation, f.eks. i form af et årligt fradrag for denne ulejlighed. Selvstændige landmænd er ligesom alle andre erhverv pålagt at udføre et stort stykke »gratis« arbejde for det offentlige, og på et eller andet tidspunkt må grænsen for, hvor meget ekstra arbejde Folketinget kan pålægge landmændene at udføre, være nået. Men ministeren finder det ikke rimeligt, at der gives jordbrugeren kompensation for at føre sprøjtejournal, jf. svaret på spørgsmål 9.

Mindretallet tror ganske enkelt ikke på, at tvang til at føre sprøjtejournal mindsker forbruget af sprøjtemidler i landbruget. Der bruges i forvejen ikke mere end højst nødvendigt.

Erling Christensen (S) Thomas Thors (S) Bjarne Laustsen (S) Henrik Dam Kristensen (S)

Henning Nielsen (S) nfm. Henning Gjellerod (S) Birthe Hansen (SF)

Aage Frandsen (SF) Rønholt (KF) Grove (KF) Mejdahl (V) Sønderby (V) fmd.

Tørnæs (V) Niels Højland (FP) Hans Larsen-Ledet (RV) Lysholm Christensen (KRF)

Svend Aage Jensen (CD)

To af udvalgets spørgsmål til landbrugsministeren og dennes svar herpå*Spørgsmål 7:*

»Vil ministeren overveje, om der i loven kunne indføres en bestemmelse om, at landbrug ved indsendelse af en erklæring om, at der på ejendommen kun anvendes godkendte plantebeskyttelsesmidler, ikke vil blive pålagt at føre sprøjtejournal?«

Svar:

Lovforslaget sigter ikke imod at forhindre anvendelse af ikke godkendte midler. Dette er i sig selv ulovligt, jf. svaret på spørgsmål 3. Lovforslaget er et blandt flere initiativer, som sigter mod at minimere det lovlige brug af godkendte plantebeskyttelsesmidler. Derfor kan der ikke ved erklæring om anvendelse af godkendte midler ske fritagelse for journalpligten.

Spørgsmål 8:

»Vil ministeren overveje, om der i loven kunne indføres en bestemmelse om, at landbrug ikke bliver pålagt at føre sprøjtejournal, hvis landmanden indsender en erklæring om,

at man på ejendommen ikke benytter plantebeskyttelsesmidler?«

Svar:

Der er ikke mange landbrug over 10 ha, gartnerier, frugtplantager og planteskoler, som ikke anvender godkendelsespligtige plantebeskyttelsesmidler, undtagen økologiske bedrifter, for hvilke der gælder særlige regler for brug af visse plantebeskyttelsesmidler og dokumentation herfor. Autoriserede økologiske jordbrug fører således en logbog over deres brug af visse plantebeskyttelsesmidler, og i princippet svarer logbogen til en sprøjtejournal.

Det er hensigten, at den førte sprøjtejournal skal opbevares på bedriften. Både for den jordbruger, som ikke anvender plantebeskyttelsesmidler, og for det administrative system vil det være enklest, hvis jordbrugeren fører en sprøjtejournal, hvoraf fremgår, at der intet forbrug er, frem for at indsende en særlig erklæring om, at plantebeskyttelsesmidler ikke anvendes.